

udkaſt bidrager til at gjøre en væſentlig Forbedring heri, ſaa tager man mærkelig fejl. Den ærede Forſlagsſtiller udtalte, at det i alt Fald ikke for ham var magtpaaliggende, om Adreſſeudkaſtet blev vedtaget med eller uden den Forandring, ſom han i Forbindelſe med en anden æret Folkethingsmand har foreſlaaet, idet han mente, at det kun var en Redaktionsforandring. Deri er jeg komplet uenig med ham og fuldſtændigt enig med det ærede Medlem for Præſtø Amtſ 1ſte Valgkreds (Ea-venius) i, at det virkelig er en Realitetsforandring, idet det er foreſlaaet, at Parlamentariſmen, ſom indeholdtes i det oprindelige Udkaſt, ſkal gaa ud. Vi hørte et Foredrag af det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ Amtſ 5te Valgkreds (Solſtein-Ledreborg), ſom jeg i Meget kan tiltræde. Hovedindholdet var; at man ſkulde viſe Imødekommenhed og Forſonlighed, og dette vil Ingen hellere end jeg. Men den ærede Forſlagsſtiller af Adreſſen har forhindret, at man kan gjøre dette, thi der er Intet ſikkrere til at forhindre Imødekommen end at ſtabe Debatter af denne Natur om Adreſſer ſom den, der ligger her. Jeg er enig med en æret tidligere Taler (Fenger) i, at det er ved virkelige Sagers Behandling, at man kan viſe ſin Imødekommen men ikke lige over for Forſlag ſom dette, hvor der kun er Spørgſmaal om et Enten — Eller, og det ſaa meget mindre, efter at vi have hørt den Erklæring, ſom det ærede Medlem for Svendborg Amtſ 3die Valgkreds (S. A. Hanſen) oplæſte ved Finantslovens Behandling, og efter den Udtalelſe, ſom vi have hørt i Dag af det ærede Medlem for Præſtø Amtſ 6te Valgkreds (Boſſen). Det er gjentaget af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksberg Amtſ 3die Valgkreds (Dineſen), og jeg henholder mig dertil. Det blev ſagt med tydelige Ord, at Oppositionen var villig til at viſe Imødekommen, naar den ikke ſkulde opgive det, ſom den anſer for ſandt, nyttigt og rigtigt. Nu betvivler jeg ikke, at Alt, hvad de Herrer tidligere have gjort, har været efter deres fuldſtændige Overbeviſning om, at det var til Gavn for vort Fædreland, alſaa ligger der i diſſe Udtalelſer ligefrem, at for ſaa vidt der ſkal ſøges en Forſoning, ſkal det ſke derved, at vi Andre aldeles gaa op i Partiet. Det kan jeg ikke være med til, thi det vilde være det Samme ſom at ſige: Jeg vil være Ven med dig under den Forudſætning, at du aldeles opgiver dig ſelv. Jeg kan ikke ſtemme for noget af de Forſlag, ſom foreligge, jeg kunde være tilbøielig til at ſtemme for Endringsforſlaget, for at formilde Adreſſen noget, men alligevel at ſtemme imod Adreſſen; men efter den Motivering, vi have hørt, er det mig umuligt at ſtemme for denne Endring.

Sindenburg: Det første Spørgſmaal, man har at oplæſte ſig ſelv, naar man ſkal tage Beſlutning om denne Adreſſe, er, hvorvidt man mener at kunne ſkænke det nuværende Miniſterium

ſin Tillid eller ikke, det andet er, hvorvidt man, naar man kommer til det Reſultat, at man ikke kan ſkænke det nuværende Miniſterium ſin Tillid, mener at kunne opnaa noget Virkeligt ved at give Adreſſen ſin Stemme. Jeg føler mig opfordret til at udtale; netop fordi jeg maatte ſtaa nogenlunde ene, at jeg efter min Opfattelſe ikke ſer nogen Grund til at undbrage det nuværende Miniſterium min Samſtemning. Jeg anſer det ſaaledes for aldeles urigtigt, naar der ſiges, at Lovgivningsarbejdet ſtaaer ſtille ved det nuværende Miniſteriums Feil. Jeg ſiger i Modſætning dertil, at jeg ikke tror, at der fra noget Miniſterium har foreligget ſaa ſtore, ſaa betydelige og ſaa omfattende Lovgivningsarbejder, ſom tilbøielig til at gennemføre Grundlovens Ord, ſom netop fra det nuværende. Men jeg ſkal for ikke at trætte det høie Thing kun nævne en Side af det nuværende Miniſteriums Virksomhed, hvor jeg tror, at Alle vilde være enige om, at dets Holdning har Krav paa Paakſømmelſe. Da det nemlig gjaldt at forſvare vor forfatningsmæssige Frihed mod viſſe ſamfundſoploſende Beſtræbelſer, var der en Situation, ſom beredte den daværende Regjering ikke ſaa ſaa Vanſteligheder; thi det vil erindres, at Folkethingets Flertal indtog en ſaadan Stilling til de Klager, ſom fremkom fra dette Parti, at det derved vakte den Foreſtilling, at de havde Støtte og Medhold i Folkethingets Flertal, og det vilde, ſom Menneſkene ere, have været meget undſkyldeligt, om den Holdning fra Folkethingſflertallets Side, ſom gik ud paa at fremhæve de Skridt, ſom vare foretagne mod de nævnte Medborgere, ſom Grundlovsbrud, medens der ikke fandtes nogen ſamtidig Udtalelſe om, at man miſbilligede den Retning, hvori diſſe Medborgere havde handlet, var en ſaadan, ſom i og for ſig kunde være ſkicket til at gjøre Regjeringen betænkelig. Men deſto ſtørre Paakſømmelſe tror jeg, at vi Alle ere enige om at yde den, fordi den ikke lod ſig føre bort fra den Vej, ſom utvivlſomt var den rette, nemlig at benytte alle lovlige Midler og Domſtolenes Hjælp til at tilintetgjøre et Forſøg paa at ſkille os ved de forfatningsmæssige Goder, ſom ere os ſaa dyrebare. Jeg tror, at denne Omſkændighed har Krav paa at komme i væſentlig Betragtning, idet jeg ikke tror, at denne Retning, fordi den ikke for Diebliffet gjør ſig ſarlig gjældende, derfor har udspilt ſin Rolle. Den finder ſin naturlige Forklaring i den Tilbøielighed, ſom Menneſkene have til, naar de leve under ulykkelige Forhold, at ſøge Grunden til diſſe Forhold udenfor ſig ſelv og til at følge de Ledere, ſom ſige til dem, at de uden nogen Anſirengelſe, kun ved at ſtemme i en viſ Retning, kunne forbedre deres materielle Raar. Saa længe dette forholder ſig ſaaledes, ſaa længe vil en ſaadan Retning have Udſigt til at gjøre ſig gjældende i det politiffe Liv; men, naar dette er Tilfældet — og at det for Diebliffet er Tilfældet i andre Lande, er jo beſkjendt